

Ale, protože se zdálo, že je všechno povoleno, změnil názor a rozhodl se, pořád v tom samém duchu falešného přátelství, že si rýpne: „Jo a ty brýle a tričko s nápisem *LAPD* máš proto, abys vypadal jak velkej boss?“

„To ne,“ zaradoval se Agostini a pevným hlasem dodal, „velkej boss nosí trička *NYPD* („*envááájjpídí*“). Přece je potřeba se trochu uvolnit, ne!“

Ve tváři se mu objevil výraz uspokojení, který prozrazoval, že od svého příchodu na pláž samozřejmě čekal, kdy někdo všímavý pronese tuto poznámku, aby na ni pak mohl reagovat svou předem připravenou odpovědí. Nechal její účinek vznášet se pár vteřin ve vzduchu, a pak s předstíranou starostlivostí znovu promluvil: „Takže, jak to jde? Máš ještě hodně obrazů po otci, nebo už si je všechny prodal?“

John si povzdechl. Je to šílený, jak mohlo vykonávání moci zbavit člověka taktu a trpělivosti, těch nezákladnějších ohledů vůči druhým. Za svou arogancí Agostini právě odhalil pravé důvody zacházky, kterou udělal, aby ho pozdravil.

Dobré, C